

VÝZVA PRE VŠETKÝCH MATIČIAROV – POMÔŽME SI SAMI

Niet čas už ani plakať, ani sa hnevať, ani zanevrieť na Maticu. Skúsme to ako Štefan Moyses! „Sme osobitným národom, ktorý je schopný ďalších pokrokov len vzdelávaním v svojej vlastnej reči...“, hovorí sa v Slovenskom prestolnom prosbopise z roku 1842, ktorý Jeho c. k. apoštolskému veličenstvu Ferdinandovi V. odovzdal osobne Štefan Moyses. O dvadsať rokov neskôr sa stal

prvým predsedom Matice slovenskej. Tej Matice slovenskej, ktorá dnes prosí nás všetkých. Tej Matice, ktorá aktuálne pripomína slová Michala Miloslava Hodžu: „A nebolo nikdy horšie ľuďom na svete ako vtedy, keď nechcejúc počuť dobro slovo bozskuo a ľudskuo museli potom hlasi mravného i telesného rabstva, hlas bjeďi a koňečne hrúzohlas ohavnej smrti počúvať, až potom na veky v zákruťe zatraceňja ohluchli.“

NÁVRAT V ČASE

Keď Maticu založili, nemala nijaké štátne dotácie, naopak, potláčali ju. Nebola verejnoprávna ustanovizeň. Fungovala ako občianske združenie. A fungovanie založené na podpore svojej členskej základne jej môže pomôcť prežiť aj v dnešných časoch. Hoci je verejnoprávna, na existenčné prežitie potrebuje ešte čosi viac. Je to práve podpora, akú poskytujú občania svojim združeniam. Žiaľ, nielen myšlienková, ale aj materiálna. Také zlé časy na Maticu slovenskú doľahli...

„Písal sa prvý január 1958. Mal som osem rokov. Kľučal som pred oltárom. Malý miništrant prosil nebeského Otca aby uzdravil chorú mamku. Svätá omša sa skončila a v sakristii stál môj uplakany otec. Iste ste sa dovtípili, že mama zomrela. Čo teraz? Zostali sme sami. Ja, moja jedenásťročná sestra a otec, ktorý po preradení z právnickej praxe do výroby (od roku 1952) bol celý týždeň na montážach. Prvé dni smútku, bezradnosti, hnevu na neprajný osud. Prišli však ďalšie dni a tie žiadali vzoprieť sa ťažkostiam. Bolo treba dať tridsať metrákov koksu do pivnice, bolo treba kúriť, bolo treba upratovať. Bolo treba prať, žehliť, variť, chodiť do školy, učiť sa. Vysúkali sme si rukávy, zaťali zuby. Napriek mnohým ťažkostiam sme sa prehrýzali životom. Veľakrát sme spadli, no pomohli sme jeden druhému postaviť sa. Po istom čase začalo presvitať slniečko. Zmenšovali sa ťažkosti. Začalo sa nám dariť. Držali sme so sestrou pokope a pomáhali jeden druhému. Môžem s istotou potvrdiť, že ťažkosti nás primkli k sebe, že sme sa presvedčili o opodstatnenosti vety: Pomôž si, človeče, aj Boh ti pomôže.“ Po tomto úvode z vlastného života sa obracia na vás matičiarky, matičiari, priaznivci Matice slovenskej jej prvý podpredseda, Jozef Šimonovič.

VÝZVA

„Aj my sme sa dostali do situácie, do ktorej nás voviedli iní, do situácie, za ktorú my nemôžeme. Budeme plakať? Budeme sa hnevať? Zanevrieme na Maticu? Alebo si pomôžeme sami!

DARUJME MATICI SLOVENSKEJ KAŽDÝ Z NÁS 10 eur!

Mnohí môžete poukazovať na zbierky v minulosti (Národný poklad, Alweg a podobne). Vždy sa rozplynuli, zmizli, rozkradli sa. Napriek tomu beriem na seba zodpovednosť a sľubujem vám, že všetky vyzbierané finančné dary, ktoré prídu na účet **SK4302000000350000427362**, budú použité výlučne na potreby regionálnej kultúry – teda matičného života v regiónoch – nie v jej centrále. **To vám sľubujem a ručím za to sám sebou, svojím menom, svojou cťou. Uist'ujem vás, že urobím všetko preto, aby sa odhalili všetci tí, ktorí Maticu slovenskú do tejto situácie privedli,**“ garantuje J. Šimonovič.

Ak sa rozhodnete na uvedený účet, ktorý spravuje výlučne J. Šimonovič, previesť peniaze bankovým prevodom alebo vkladom do poznámky pre adresáta uvedte svoje celé meno a miestny odbor Matice slovenskej. Ak budete vkladat' dary za viacerých matičiarov a ich zoznam mien sa nevmetí do poznámky bankového prevodu, pošlite list alebo email priamo podpredsedovi J. Šimonovičovi s výškou darovanej sumy a zoznamom darcov, aby dokázal platbu spárovať.

Kontakt: Matica slovenská, Jozef Šimonovič, P. Mudroňa 1, 036 01 MARTIN

Email: simonovic.jozef@gmail.com

**3 otázky pre: Jozefa ŠIMONVIČA,
podpredsedu Matice slovenskej**

Aby zvíťazilo zlo, stačí, keď dobro mlčí

Slováci majú iba smutné skúsenosti so zbierkami... „Ktosi“ ukradol zbierku na Alweg, „ktosi“ ukradol zbierku na Národný poklad. Ako teda možno zlomiť nedôveru viackrát podvedených?

Zbierka na Národný poklad nebola ukradnutá. Umelecká časť (výtvarné diela) a časť drahých kovov, mincí a známkov sú uložené v priestoroch Matice. V auguste bola časť obrazov majstra Hložníka vystavená v Beňuškovom dome v Martine. Je pravda, že celý Národný poklad je toho času v správe Nadácie MS, ktorá však nemá prepojenie na Maticu slovenskú, ale podnikajú sa kroky na navrátenie Národného pokladu Matici. Ideálne by bolo, keby NR SR vydala zákon o Národnom poklade a prevzal by ho štát. Finančné prostriedky v sume okolo dvadsaťšesť miliónov Sk boli nezodpovedne vybrané z VÚB a vložené do PDSI (Podielové družstvo slovenské investície). Nebol to „ktosi“, ale Jozef Markuš a spol. (členovia vedenia PDSI). V septembri minulého roka bolo na nich podané trestné oznámenie za zosnovanie zločineckej skupiny.

Na čo potrebuje Matica ďalšiu zbierku, čo konkrétne sa z nej má uhradiť? A čo sa stane, ak bude zbierka neúspešná?

Keďže som presvedčený, že Matica slovenská bola a je zriadená pre členov Matice, združených v miestnych organizáciách (MO), a nie pre členov vedenia, treba ich činnosť podporovať aj finančne. V rozpočte vzhľadom na finančnú situáciu v Matici niet na túto činnosť peňazí. Preto vznikla táto myšlienka – Pomôžme si sami.

Štátotvorný národ zanedbáva svoju historickú povinnosť... rozvoj kultúry, zachovanie tradícií, starostlivosť o zbierkové fondy, archívy, národné pamiatky...

Táto otázka veľmi úzko súvisí s pracovnou disciplínou zamestnancov Matice, jej vedných odborov a vedenia. Nie je však pravda, že Matica nie je dotovaná štátom. Dostávame ročnú dotáciu okolo 1,4 milióna eur. Problémom sú vlastné zdroje, ktoré úzko súvisia s produktivitou výroby tlačiarne Neografia, ktorej sme vyše osemdesiatpercentným vlastníkom a ktorá v súčasnom období neprodukuje zisk. A tak Matica nedostáva dividendy.

Zhováral sa Ivan BROŽÍK – Foto (mrs)

Ivan BROŽÍK – Foto: archív SNN

Komentár : Ľubomír Kraľovanský

Myslím si, že nemôžeme spájať Národný poklad a súčasnú situáciu v Matici slovenskej. Stratu Národného pokladu vyšetruje polícia a zatiaľ nie známy vinník, ale vinníka súčasnej ekonomicky neutušenej situácie poznáme – Marián Tkáč a jeho najbližší spolupracovníci. Preto sa sám seba pýtam: Prečo mám podporiť MS a teda aj jej predsedu, ktorý nehospodárne narábal s financiami? Prečo mám zachraňovať niekoho, pre ktorého mnoho zamestnancov MS stratilo zamestnanie? Moja

odpoveď na zbierku je jasná: PRISPEJEM na Maticu slovenskú len vtedy, keď Marián Tkáč nebude predsedom MS.

Zdroj : <http://snn.sk/news/vyzva-pre-vsetkych-maticiarov-pomozme-si-sami/>